

ที่มา <http://www.tumsrivichai.com>

เทวดากับหนอน

ร้อยห่อโคลง โดย ประสิทธิ์ เลี้ยวศิริพงศ์

ยกมือสืบนีวสาน วันทาพ่านทั้งมวล เชิญชวนฟังผู้ข้า จักมาเล่านิทาน
แต่กาลก่อนมีสหาย สองชายคบหากัน คนหนึ่งนั้นใจกว้าง ใฝ่ทางสร้างกุศล
แต่ทั้งคนและสัตว์ ปฏิบัติตามระบอบ รู้ผิดชอบชั่วดี ชีวีไม่มัวหมอง แต่เพื่อน
ของเขานั้น วันวันไม่สร้างสรรค์ ไม่เป็นอันเป็นขึ้น มัวแต่กินเที่ยวเล่น ไม่เว้น
อบายมุข รักสนุกไร้ขอบเขต ก่อแต่เหตุเดือดร้อน ใครรอนว่าตึงเตือน ดูเหมือน
ไม่ยินยล ไม่เกิดผลแต่น้อย ชีวิตตกต่ำต้อย ตลอดทั่ววันตายๆ

อายุขัยหมดเมื่อ	มรณัง
คนจิตกุศลบัง	เกิดได้
เป็นเทพดาบัง	สักคา ลัยเอ
เสวยทิพย์สุขไว้	เรื่องร้อนรอนราน
อบายชนเพื่อนสิ้น	ชีฟไป
เกิดใหม่คลุกอยู่ใน	บ่อขี้
เป็นกิมิชาติไว้	คนใส่ ใจเอ
เวียนว่ายในเวจนี้	นับครึ่งอสงไขย

วันหนึ่งเทวดา เสร็จภารกิจรายวัน ในสวรรค์ดาวดึงส์ ราฟิงถึงเพื่อนตน เคยเป็นคนด้วยกัน ผูกพันแต่ชาติก่อน ม้วยมรณแล้วเป็นไฉน ภพใหม่ร้ายหรือดี อยู่ถิ่นที่หนแห่ง มีหลักแหล่งหลักฐาน สุขสราญฤล่ำบาก นึกแล้วอยากจะเห็น จึงเขม้นเนตรมอง สอดส่องดูโลกา พบเพื่อนยาของตน จากคนเกิดเป็นหนอน ชอกซอนสู้ขันแข่ง ยื้อแย่งกินอาจม กลมกลืนกับกลิ่นเหม็น บ่เห็นบ่รับรู้ ความมืด อับอุดู้ บรู้วันคืน ฯ

ยลชีพเกลอเก่าแล้ว	เวทนา
อยากโปรดเพื่อนอยากพา	หลุดพ้น
จึงเหินหะลงมา	หาเพื่อน
บอกเรื่องราวแต่ต้น	เพื่อท้าวความหลัง
แล้วถามเพื่อนอยากย้าย	ถิ่นใหม่
จากสิ่งเนาเหม็นใน	ที่นี่
ไปอยู่แหล่งสดใส	สวยสว่าง
จักบอกทางส่องชี้	ช่องให้เจริญใจ

ฝ่ายหนอนเมื่อได้ฟัง ไม่ซึ่งใจถามย้อน ว่าดูก่อนเกลอเก่า ที่เพื่อนเล่ามานั้น ตัวฉันก็นึกออก ที่เพื่อนบอกและชวน ใครครวญแล้วขอตอบ ขอขอบใจล่วงหน้า ที่มาด้วยหวังดี แต่ที่เพื่อนจงดุ ว่าเราอยู่อย่างไร มีสิ่งใดขัดสน ให้ฉันรณชวนขาย เราสบายสะดวกมาก อยากอันใดได้ฟรี เมนูดีดีทั้งนั้น สวรรค์ที่เพื่อนอยู่ ฟังรู้ว่า ดีพร้อม แวดล้อมด้วยของทิพย์ อยากหยิบใดก็ได้ ดังใจนึกทุกครา แต่กว่า ถึงคราวข้า ต้องพำเพียรเนินช้า เหนื่อยล้าทำงานฯ

เพียงทำงานเพื่อให้	ตัวเอง
กินอิ่มนอนอุ่น खेल	เหนื่อยแล้ว
นี่ยังจะให้กระเตง	คนอื่น
ถึงเช่นนั้นไม่แคล้ว	หมดสิ้นแรงตาย
อยู่ที่นี้อย่างนี้	ดีไซ
ไม่อดไม่พอมโซ	อึดอื้อ
ตัวอ้วนอวบอาไ้อ	นวลนึ่ม
สบายอย่างนี้อยากหือ	นิราสร้างแรมฤ

เทวดายังเพียรชี้ ว่าที่นี้เนาเหม็น ใครเห็นใครดมแล้ว ไม่แคล้วต้องเป็นหน้า ไม่สมาคมด้วย ไม่อยากช่วยอยากชวน มีแต่ล้นหลบหลึก มีแต่ปลิกตัวห่าง ข้างหนอนไม่ยอมแพ้ กล่าวแก้ด้วยคำคม ว่าอาจไม่เหม็น ถ้าเพื่อนเป็นตัวหนอน นี่คือบ่อนอนกิน เรายินดีเราชอบ นี่...คำตอบสุดท้าย ข้างฝ่ายเทวดา เห็นว่า หมดหนทาง จึงเลิกอ้างคุณธรรม กล่าวคำอำนวยพร ก่อนจรจากเพื่อนเก่า พลังไม่เข้าใจโลก ว่าสุขโศกฤตตายตัว ดีชั่วฤคควรสอน ด้วยว่าหนอนทุกตัว ที่เกลือกกลั้วอาจม ถึงดมก็ไม่เหม็น ถึงเห็นก็ไม่อุจาด สะอาดหรือสกปรก จักหยิบยกมาตรฐาน ประเมินประมาณด้วยอะไร ด้วยใครเป็นอันสุด สมมุติกันกระมัง อนิจจังแน่แท้ ทางเลือกชี้พินันต์แล้ว หลากล้นหลายวิถีฯ

เทวดากลับห้วง
 เสวยสุขทุกคืนวัน
 ตามกรรมเก่าจัดสรร
 ชีพฤทัยของเหล่านั้

สรวงสวรรค์
 ไปวัน
 ปั่นแต่ง
 แห่งทำมหาพรมฯ

นิทานเก่าเล่าซ้ำ ไม่ได้ย้าถูกผิด ไม่สะกิดให้โกรธ ไม่กล่าวโทษแก่ใคร
 เพียงฝากไว้ให้คิด ตามสิทธิ์มนุษยชน ทุกคนมีสิทธิ์เลือก อยากเกลือกกลั้ว
 อัจฉริยประสาหนอน ไม่ทุกข์ร้อนกับใคร เชิญได้ตามใจตน ใครทนเหม็น
 ไม่ได้ ก็อย่าไถลอย่าเฉียด รังเกียจจงหลีกเว้น ไปเป็นเทวดา ห่างสุดฟ้าหล้าโลก
 ขอโชคดืบันดาล ผู้อ่านที่เคารพ ประสบทางชีวิต ที่สัมฤทธิ์สมประสงค์ ตามจ้านง
 ท่านนั้น จบนิทานสั้นสั้น เท่านั้นก่อนแลฯ

